

af det toldfri salg fra den 1. juli 1999. Det kan virke grotesk, at en sag, der blev truffet beslutning om for 8 år siden, nu atter skal til at præge den politiske dagsorden i en grad, som denne sag har gjort og stadig gør.

Vi ved godt, at ændringerne vil få store konsekvenser for visse områder af landet, men 8 år er rigelig tid til at indrette handelsmønstre og trafikformer på de nye vilkår og komme videre i udviklingen. Med 8 år burde erhvervene og de handlende i de ramte områder være klar til, at det toldfri salg nu bortfalder, men i stedet for at bruge kræfterne på omstillingen er kræfterne brugt på klynk og på at arbejde på at udsætte afskaffelsen af det toldfri salg.

Vi må nu konstatere, at spørgsmålet var til debat på økonomiministrenes møde i mandags, er det her i salen i dag og efter al sandsynlighed også kommer det på det kommende EU-topmøde i Berlin, hvor Englands socialdemokratiske premierminister Tony Blair har bebudet at sætte sagen på dagsordenen igen.

Venstre ønsker klart, at det toldfri salg skal afskaffes, og at det indre marked skal have mulighed for at virke uden det konkurrenceforvridende element, som toldfri handel er. Venstre bakkede op om afskaffelsen i 1991, hvor det var Venstres nuværende formand, der som økonomiminister var med til at træffe beslutningen, og Venstre ønsker i dag, at det toldfri salg skal afskaffes.

Men Venstre er meget bekymret over den alt for store rolle, som sagen om ophævelse af det toldfri salg har spillet, og bekymret over den megen tid, som Ministerrådet har brugt på spørgsmålet om ophævelse af det toldfri salg set i lyset af andre, større og meget påtrængende problemer, som EU står over for.

Regeringen har lagt en stor indsats og meget prestige i denne sag. I Venstre havde vi nok hellere set, at den indsats var lagt i sager, som var mere værdige til den store opmærksomhed. Derfor har Venstre givet den melding, at hvis regeringen fandt, at det ud fra et samlet synspunkt og ud fra en vurdering af de danske interesser ville være til dansk fordel med et mere fleksibelt mandat, så vil Venstre være klar til at bakke op om et sådant ønske.

Venstre erkender nemlig, at det er ved forhandlingsbordet, at man har det bedste indblik i mulighederne for at fremme Danmarks interesser bedst muligt. Venstre vil ikke lade stædighed eller stolthed stå i vejen for at opnå et resultat, som i det samlede billede vil være til

gavn for Danmark og danske interesser. Hvis regeringen vurderer, at vi kan opnå væsentlige indrømmelser på områder, der er af større betydning for Danmark end en delvis udskydelse af afskaffelsen af det toldfri salg, så vil Venstre bakke det op.

Hvis regeringen ligeledes fra sin plads ved forhandlingsbordet ikke mener, at det tjener Danmarks interesser at ændre på datoen for ophævelse af det toldfri salg, så vil Venstre bakke det op.

Venstre mener, at Danmark er bedst tjent med, at regeringen i denne sag har størst mulig handlefrihed til at gå efter Danmarks interesser, og derfor ønsker vi ikke at fastholde ophævelsen eller udskyde ophævelsen med et mandat. Vi strækker hånden frem til hjælp for regeringen, men vi vil ikke tvinge regeringen til at tage imod vores tilbud. Det er op til regeringens vurderinger, og derfor kan vi ikke støtte nogen af de fremsatte forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når man hører hr. Kristian Jensens ordførertale, så lyder det jo unægtelig, som om regeringen har fået sig et nyt parlamentarisk grundlag, og det kan den selvfølgelig være begejstret for. I en tid, hvor meningsmålingerne ellers viser svigtende tilslutning, og hvor der ikke er mulighed for at finde flertal alene sammen med den yderste venstrefløj, så er det jo behageligt nok.

Jeg kunne forstå, at Venstres linje i denne her sag er, at hvad regeringen end måtte finde på at gøre, så står Venstre bag. Jeg vil gerne spørge, om vi ikke lidt mere tydeligt kan få at vide, hvad Venstres egen holdning i det her spørgsmål er. Mener Venstre, at det er i Danmarks interesse at blokere på Berlintonpmødet for et kompromis, hvis det står klart, at vi er det eneste land, der i givet fald ville blokere? Ja eller nej? Og hvis Venstre mener, at det ikke er i Danmarks interesse, og Venstre dermed er enig med Dansk Folkeparti i det spørgsmål, hvordan vil Venstre så sikre, at regeringen kommer af sted med et mandat, der giver så stor fleksibilitet, at en kompromisløsning overhovedet kan gives?

Det formelle grundlag i dag er jo klokkeklart: Regeringen vil ikke på det formelle grundlag i dag på Berlintonpmødet kunne indgå nogen form for kompromis i det her spørgsmål, og regeringen har jo i mange situationer henvist til,